

Posudek bakalářské práce

Viktorie Filová: *Čínská rozvojová pomoc africkým státům*

Autorka předkládané bakalářské práce se rozhodla zabývat rozvojovou pomocí Číny státům afrického kontinentu. Specifičtěji se předkládaná bakalářská práce zabývá otázkou, do jaké míry je možné mluvit o čínské rozvojové strategii pro Afriku jako kvalitativně odlišném druhu pomoci, než jaké nabízejí dlouhodobě západní liberální demokracie. K tomu chce využít koncept tzv. pekingského konsensu, který označuje údajnou odlišnost čínského přístupu k rozvojovým státům, než tomu bylo v případě tzv. washingtonského konsensu, postaveného na neoliberálních základech. Pro naplnění cíle své práce se autorka nejprve věnuje historii africko-čínských vztahů, poté přistupuje k definici pekingského konsensu a následně se zabývá samotnou čínskou rozvojovou pomocí Afriky a jejím specifickým. Práci uzavírá případová studie Angoly.

Pro naplnění cíle práce si autorka vytkla čtyři oblasti, na kterých zkoumá, zda můžeme čínský přístup k rozvojové pomoci africkým státům (specificky Angole) označit za svébytný a odlišitelný od přístupu západních států. Práce je spíše deskriptivního charakteru, ale myslím si, že se autorka alespoň pokusila v rámci své case study o analýzu jí zkoumané problematiky. Jedna z věcí, která mi v práci schází, je zasazení angolského případu do širších souvislostí čínské politiky v Africe. Autorka sice provádí obecný přehled čínské politiky vůči africkému regionu, na druhou stranu své závěry ohledně Angoly nedává být jen do minimálních souvislostí s čínskou politikou v jiných afrických státech. Nevíme tedy, zda je Angola typickým příkladem, anomálií, či něčím jiným v rámci současné čínské zahraniční politiky a obchodní diplomacie vůči Africe. Na druhou stranu, autorčiny závěry se zdají být vyvážené a rovněž poukazující na některé obecné problémy výzkumu rozvojové pomoci Číny africkým státům. Nicméně, nejsem si jist, jestli autorčino použití tzv. Pekingského konsensu je přínosné v té podobě, jaké je představila v práci, neboť sama překládá řadu kritických výtek vůči tomuto konceptu, které ale následně přechází a s termínem dále „nerušeně“ pracuje. Stálo by za to se o tomto problému zmínit v závěru práce. To ale nic nemění na vyznění závěru její práce.

Co kvalitu práce sráží dolů je její jazykové podání. Nedochozí sice ke zcela zásadním pochybením gramatickým (až na časté chyby v interpunkci), ale stylisticky je práce poněkud „kotrbatá“, častokrát s podivným slovosledem a nevhodnými výrazy, které zatemňují

používanou terminologii. Text je také členěn na řadu velice krátkých odstavců, což znesnadňuje čtivost předkládaného textu.

I přes výše nastíněná pochybení autorka předkládané bakalářské práce prokázala schopnost vytyčit výzkumný problém, analyzovat jej za použití odborné literatury a v ucelené podobě představit čtenáři své závěry. Proto bakalářskou práci V. Filové doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové 9. 1. 2016

Mgr. Stanislav Myšička, Ph. D.